

Alf Hambe skapade sin egen värld, Molom – och blev en av våra mest folkära visdiktare. (Foto: Jan Carlsson/Pressens Bild)

Alf Hambes Molom

”Visa i Molom” är en av våra mest folkära visor och något av en signaturmelodi för den lika folkära, Alf Hambe. Molom är hans fantasivärld. Den började som en stämning, men breder nu ut sig runt stugan i halländska Steninge. Kom med in och möt dik- taren, kompositören och vis- sångaren Alf Hambe i det inner- sta av Människodalen, i landet Molom.

Gränslandet Molom är lite dystert denna gråkalla dag. Betydligt dystrare än den dag då Molom-världen kom till Alf Hambe. Då brann solen vid horisonten i Västerhavet. Lugnt och stilla sänkte sig skymningsvemodet över den gamla världen när plötsligt en glad skidlöpare slant förbi i ett buskage och försvann åt väst. Moll blev till dur – eller till molom? Mol allena begrunda- de han den muntra moll-stämning han befann sig i. Och fullbordade denna kväll sin ”Visa i Molom”. En trollruna som öppnade stigarna till den nya världen och blev hans signaturmelodi.

Molom finns runtomkring honom där han sitter vid köksbordet bakom ett fång av

klargula tulpaner. Några stenkast från stugan slingrar sig Gröna Grevens Stig fram till ran- den av Gröna Dimmans Skog. I fjärran skymtar Ingelandsbergen och bortom kullarna i väst Havriket. En hel värld har vuxit fram ur den stämning han kände den där februari- kvällen för 39 år sedan.

HAN ÄR INGEN BYGDEFÖRFATTARE. Visst förknippas han med det halländska kustland- skapet men det får stå för andra. Han älskar naturen där han bor men det är inte det hal- ländska i den som har inspirerat honom utan naturen själv.

– Jag har nog skrivit mer om intrycken från mina resor än om det halländska land- skapet. Min vinkling av landskapet omkring oss har ibland missförstått, berättar Alf Hambe.

Han reser sig upp för att sätta på kaffe. Lite irriterat slår han ut med armarna och konstaterar att hans diktning nog för alltid kommer att förknippas med Hallandskus- ten.

– De artister eller författare som inte är bosatta i Stockholm är ofta satta att repre- sentera sina landskap. Människor har också en tendens att plantera gestalter och platser, som inte har ett dugg med Halland att göra, här i Steninge.

– Ta ”Kajsas udde” till exempel. Den finns i verkligheten men i sjön Racken i

Värmland. Min diktning är dessutom en blandning av inre och yttre intryck. En av mina mest populära sånger, ”Orgeln på vin- den”, är skriven i min slaf i Paris men baserad på en dröm om en orgel som befann sig i ett helt annat landskap. Min barndoms hölador blandades med snedtaken i Quartier Latin och min fars skolsal i Rävinge.

ALF HAMBE FÖDDES 1931 just i Rävinge, ett par mil inåt landet, i en värld där musik och diktning var en lika självklar ingrediens som bröd och smör. Men det var bara som fritids- sysselesättning, inte som en försörjningsmög- lighet. Fadern var folkskollärare och publice- rade poesi i ortstidningen, modern spelade fiol. En förebild var Albert Olsson som kom- binerade sitt författarskap med ett lärarjobb. Alf Hambe valde samma stig och började stu- dera. Visst fanns drömmarna där, om att kunna försörja sig på att skriva, men det var inget han planerade.

– I den värld jag växte upp i gjorde man inte så. Men den ledstjärnan har alltid lyst stint framför mig.

Han reste mycket som ung och fantasin följde med. Skrivandet tog allt större plats i hans tankevärld och han såg till att aldrig fastna för gott på något jobb. Därmed skapa- des alltid tid för att resa och skriva.

I GÖTEBORG MÖTTE HAN ULLA, som inte heller

hon var främmande för äventyr och som blev hans hustru 1959. Han hade etablerat sig i det göteborgska kulturlivet med egna visor i olika sammanhang, teater, radio och TV. Under åren skrev han också ett 20-tal melo- dier till Kent Anderssons dikter. Att han själv skulle stå på scen var ingen självklarhet.

– Att spela – det låg i blodet. Men sjunga? Om någon hade sagt till mig då att jag skulle försörja mig på att sjunga för publik, hade jag nog skrattat. Jag skrev för andra i första hand.

– Jag hade ingen som helst sångröst men det visade sig att det räckte långt med musi- kalitet. En gitarrlärarinna i Göteborg visade mig en del knep som jag har haft stor nytta av, bland annat att andas rätt. Av nödvändig- het blev jag vissångare. Numera är jag en glad sådan.

DEBUTEN KOM 1962 med vissamlingen ”Astro- naut till häst”. Alice Babs sjöng in några av hans visor vilket ledde till Alfs första gram- mofonkontrakt. Genombrottet kom 1965 då han släppte sin första LP-skiva ”Alf Hambe i Molom”, tätt följd av dikt- och vissamlingen ”Visa i Molom”. Därmed var hans framtida yrkeskarriär given. Han har gett ut ett sjut- tontal dikt- och vissamlingar och minst lika många LP/CD-skivor. Den senaste, ”Från Molom till Annorstädes”, nådde skivdiskarna i slutet av 2001 och fick lysande recensioner.

Han har turnerat flitigt över hela Norden